

Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept atunci când a confirmat percepția publicului germanofon stabilită de organul inferior. Recurenta ar fi dovedit succesul general al filmului „Fack Ju Göthe” în partea germanofonă a Uniunii Europene, precum și faptul că publicul relevant asociază semnul a cărui înregistrare se solicită cu o sursă de veselie și amuzament. Chiar acele (puține) persoane din rândul public care nu au auzit încă niciodată de existența filmului nu se pot simți jenați din cauza semnului a cărui înregistrare se solicită în privința produselor și serviciilor revendicate, întrucât scrierea fonetică este suficientă pentru a înlătura semnului caracterul serios. Semnul solicitat nu ar constrânge publicul să acționeze, nu i s-ar adresa în mod direct și nici nu l-ar vexe.

2. Încălcarea principiului egalității de tratament

Prin faptul că nu a aplicat la cazul particular aprecierile din decizia Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală privind semnul solicitat „DIE WANDERHURE” (Decizia camerei de recurs a OAPI din 28 mai 2015 – cauza R 2889/2014-4 – *Die Wanderuhre*), Tribunalul ar fi tratat în mod diferit situații care sunt în mare măsură similare.

3. Încălcarea principiilor securității juridice și buneii administrări

Prin faptul că a examinat semnul „Fuck you, Goethe” în loc de „Fack Ju Göthe” și prin aceea că nu a aplicat aprecierile întemeiate pe Decizia WANDERHURE, Tribunalul a pronunțat o hotărâre care nu era nici previzibilă nici verificabilă.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca Uniunii Europene [JO 2009, L 78, p. 1, cu modificările ulterioare, înlocuit prin Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca de Uniunii Europene, JO 2017, L 154, p. 1].

Recurs introdus la 3 aprilie 2018 de Întreprinderea comună europeană pentru ITER și pentru dezvoltarea energiei de fuziune împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 25 ianuarie 2018 în cauza T-561/16, Galocha/Întreprinderea comună Fusion for Energy

(Cauza C-243/18 P)

(2018/C 249/10)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Întreprinderea comună europeană pentru ITER și pentru dezvoltarea energiei de fuziune (reprezentanți: G. Poszler și R. Hanak, agenți)

Cealaltă parte din procedură: Yosu Galocha

Concluziile recurente

- Anularea Hotărârii din 25 ianuarie 2018 în cauza T-561/16, prin care Tribunalul a anulat listele de rezervă în cadrul procedurii de selecție F4E/CA/ST/FGIV/2015/001, precum și deciziile Fusion for Energy de a recruta candidații selecționați;
- În cazul în care Curtea admite recursul, obligarea reclamantei în primă instanță la plata cheltuielilor de judecată efectuate atât în primă instanță, cât și în cadrul recursului.

Motiv unic

Hotărârea atacată nu respectă principiul proporționalității și, prin urmare, penalizează în mod excesiv terții beneficiari printr-o decizie care s-a dovedit a fi neregulamentară.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale ordinario di Udine (Italia) la 9 aprilie 2018 –
Fallimento Tecnoservice Int. Srl/Poste Italiane SpA**

(Cauza C-245/18)

(2018/C 249/11)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale ordinario di Udine

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Fallimento Tecnoservice Int. Srl

Pârâtă: Poste Italiane SpA

Întrebarea preliminară

Articolele 74 și 75 din Directiva 2007/64/CE ⁽¹⁾, în versiunea în vigoare la 3 august 2015 și în ceea ce privește obligațiile și limitele răspunderii prestatorului de servicii de plată, astfel cum au fost transpuse în ordinea juridică italiană prin articolele 24 și 25 din Decretul legislativ nr. 1[1]/201[0], trebuie interpretate în sensul că se aplică numai prestatorului de servicii de plată al părții care ordonă executarea unui astfel de serviciu sau în sensul că se aplică și prestatorului de servicii de plată al beneficiarului?

⁽¹⁾ Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 97/5/CE (JO L 319, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Düsseldorf (Germania) la 12 aprilie
2018 – Stadt Euskirchen/Rhenus Veniro GmbH & Co. KG**

(Cauza C-253/18)

(2018/C 249/12)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Pârâtă și apelantă: Stadt Euskirchen

Reclamantă și intimată: Rhenus Veniro GmbH & Co. KG

Alte părți în procedură: SVE Stadtverkehr Euskirchen GmbH, RVK Regionalverkehr Köln GmbH